

der er brug for i Danmark. Sådan har det altid været, hvis man ikke kunne få danske personer i arbejde. Alene sidste år var det over 3.000 personer, der var tale om.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg forstår heller ikke ministerens trang til at gå ud med denne her nye melding, andet end at det skaber en utrolig stor forvirring om, hvad der er regeringens politik. Men ministeren fortsætter jo så ud ad den tangent i svaret her.

Jeg må så spørge ministeren, om hun virkelig finder det sandsynligt, at f.eks. de analfabeter, som er kommet hertil som asylansøgere eller som familiesammenførte, kommer i arbejde.

Altså det er jo baggrunden for at gå ud med den her melding. Det er en forudsætning. Er det sandsynligt, at de overhovedet kommer i arbejde? Tror ministeren selv på det?

Det andet, jeg vil spørge om, er: Hvis man så opnår forudsætningen og skal invitere nogen hertil, så går jeg ikke ud fra, at det i lighed med dem, jeg nævnte før, er analfabeter, men at det er nogle, ministeren regner med er højtuddannede, en kvalificeret arbejdskraft, der kan berige det danske samfund. Vil det sige, at det, ministeren lægger op til, er, at et af de lande, som regeringen ofte benævner som et af verdens rigeste lande, skal importere arbejdskraft fra den tredje verden, nemlig lige præcis den del af deres arbejdskraft, de har allermest brug for, de højt uddannede, så de kan fastholdes i det dynd, de er i i dag? Er det regeringens politik?

Peter Skaarup (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at få ministerens bekræftelse på, at det i hvert fald ikke er de flygtninge, vi ser i Danmark, ministeren kan tænke på, der kan sørge for, at det danske arbejdsmarked bliver beriget med en række nye mulige arbejdskraftressourcer. Vi ser jo, at et flertal af dem, der kommer hertil, netop lever af offentlig forsørgelse og ikke er ude på arbejdsmarkedet.

Så vil jeg godt spørge ministeren, om ministeren ikke godt kan bekræfte, når det bliver sagt, at vi skal have flere hertil for at sikre, at der er arbejdskraft nok, at vi i dag får mange, mange tusinde hvert eneste år, som danske virksomheder gerne vil have hertil og kan få hertil, ud over de flygtninge og indvandrere, som bliver nævnt af fru Pia Kjærsgaard med 22.600, der kom hertil sidste år?

Endelig vil jeg godt spørge ministeren: Hvor mange personer mener ministeren, der skal til,

når nu den her integrationsindsats er på plads? Statsministeren siger, den allerede næsten er på plads, og bruger det til at afvise den rapport, der kom i går. Men det er den åbenbart ikke efter finansministerens opfattelse.

Når nu den integrationsindsats er på plads, hvor mange personer taler vi så om, der skal hertil for at berige det danske arbejdsmarked?

Finansministeren (Pia Gjellerup):

For det første mener jeg ikke, at der er modsatrettede meldinger. Vi er optaget af i regeringen både at lægge grundlaget for og gennemføre en integration. Det er vi meget optaget af, og jeg har noteret mig fru Kjærsgaards melding om, at det skal man ikke forvente at Dansk Folkeparti skal medvirke til. Der vil man have, at der skal være et problem. Det kan vi jo så tage med os i bagagen.

Der er heller ikke tale om nye meldinger. Vi har en ordning, som jeg i øvrigt er blevet bedt om at bekræfte at vi har – vi kan se den bliver brugt ganske meget – med at trække arbejdskraft til Danmark, når man ikke kan finde den i Danmark i forvejen.

Det er en ordning, som jeg også redegjorde for i mit indledende svar, som har fået en volumen, der i forhold til 1995 sidste år har oversteget med et antal, som ligger langt over 50 pct. Og det siger jo et og andet om, hvor vi bevæger os hen.

Jeg vil ikke på nogen måde efterlade det indtryk, at der er fuld beskæftigelse nu. Det er der jo ikke på nogen måde. Men vi kan så til gengæld se en retning, og vi kan også se, at der er partier – Dansk Folkeparti er ikke nogen undtagelse, måske tværtimod – der har forslag til mange, mange, mange milliarder kroner, der skal bruges fra det offentlige på at iværksætte nye arbejdspladser, flere arbejdspladser. Det vil også gøre det vanskeligere for mennesker, der i dag er på arbejdsmarkedet, at blive der ved bl.a. at gøre det meget bekosteligt at få passet børnene. Det vil sige, at Dansk Folkeparti skylder et meget markant svar.

Jeg kan se, at fru Pia Kjærsgaard morer sig meget. Vi ved jo godt, at fru Pia Kjærsgaard har et lidt platonisk forhold til tal – men det er selvfølgelig også arabertal – men det, vi kan se, er, at vi alle sammen står over for en udfordring på et tidspunkt i fremtiden, hvor vi kommer til at skulle svare på: Hvordan gør vi det allerbedst for at sikre, at vores erhvervsliv har den arbejdskraft, det skal bruge, så vi kan levere den offentlige velfærd, som vi gerne vil levere, hvis vi står